

Hiippakunnan perusteet

Tunnustus ja olemus

1 § Lähetyshiippakunta tunnustaa sitä raamatullista uskoa ja oppia, joka perustuu Uuden ja Vanhan testamentin profeetallisiin ja apostolisiin kirjoituksiin ja joka on julkilausuttu kolmessa vanhan kirkon pääuskontunnustuksessa, Apostolisessa, Nikaian-Konstantinopolin sekä Athanasiuksen tunnustuksessa sekä kaikissa luterilaisen kirkon Yksimielisyyden kirjaan otetuissa kirjoissa: Augsburgin tunnustus, Augsburgin tunnustuksen puolustus, Vähä katekismus, Iso katekismus, Schmalkaldenin opinkohdat, Paavin valta ja johtoasema sekä Yksimielisyyden ohje: tiivistelmä, täydellinen selitys ja todisteiden luettelo. Lähetyshiippakunta pitää korkeimpana ohjeenaan periaatetta, jonka mukaan kaikki oppi, käytäntö ja elämä tulee koetella, toteuttaa ja ohjata Jumalan sanan perusteella.

2 § Lähetyshiippakunta on seurakuntien muodostama itsenäinen kirkollinen rakenne piispallisessa kaitsennassa. Se on osa "yhtä, pyhää, yhteistä ja apostolista kirkkoa" joka tunnustetaan kirkon uskontunnustuksissa, jota koskevat Jumalan sanassaan kirkolle antamat velvollisuudet ja lupaukset, ja joka Augsburgin tunnustuksen 7. artiklan mukaisen määritelmän mukaan siinä hoidettujen armonvälineiden tähden ja voimasta on todellisesti kirkko.

3 § Lähetyshiippakunta on syntynyt Suomen evankelisluterilaisessa kirkossa, ja se jatkaa sitä luterilaista uskoa ja seurakunnallista elämää, joka Suomessa on vaikuttanut, olematta kuitenkaan osa sen nykyistä hallintorakennetta.

Lähetyshiippakunta on osa pohjoismaista ja maailmanlaajaa tunnustuksellisten luterilaisten yhteisöä, ja tältä pohjalta se luo yhteyksiä kaikkien samaan tunnustukseen pitäytyvien kanssa niin Suomessa kuin ulkomailla. Lähetyshiippakunta käy dialogia myös muiden kristillisten tunnustuskuntien kanssa ja pyrkii yhteistyöhön niissä rajoissa, jotka luterilainen tunnustus asettaa, päämääränään kristikunnan ykseys totuudessa ja rakkaudessa.

Lähetyshiippakunnan tehtävä

1 § Lähetyshiippakunta toteuttaa kirkon Herraltaan saamaa lähetystehtävää tukemalla seurakuntia, niiden pastoreita ja kaikkia kristittyjä oikean uskon levittämiseksi, säilymiseksi ja uudistumiseksi, kristillisen elämän elpymiseksi ja vahvistumiseksi ja kristillisen rakkaudenpalvelun ja diakonian toteutumiseksi.

2 § Tätä tehtäväänsä Lähetyshiippakunta toteuttaa luomalla hallinnon puitteet, joiden sisällä seurakunnat pastoriensa ja vastuunkantajiensa johdolla elävät ja toimivat luterilaisessa uskossa, opetuksessa ja tunnustuksessa, sekä johtamalla seurakuntien yhteistä sisä- ja ulkolähetystyötä.

Hiippakunta tutkii ja vihkii pastoreiksi sopiviksi todetut seurakuntien kutsumat miehet ja asettaa pastoreiksi vihityt virkaan seurakuntiensa paimeniksi apostolisen järjestyksen mukaisesti.

Hiippakunta edistää pastoriensa ja seurakuntien vastuuhenkilöiden tarpeellisia tietoja ja taitoja opetustoiminnalla.

Hiippakunta kokoaa pastoreita ja seurakuntien vastuunkantajia säännöllisesti yhteen vahvistumaan yhteisestä uskosta, sielunhoitoon, vaihtamaan kokemuksia ja kaikkeen sellaiseen kanssakäymiseen, mikä rakentaa hiippakunnan seurakuntia.

Hiippakunta sovittelee pastorien ja seurakuntien elämässä ilmeneviä ristiriitoja sekä tutkii epäillyt väärinkäytökset tai lankeemukset ja tarpeen mukaan langettaa niistä tässä hiippakuntajärjestyksessä määrätyn rangaistuksen.

Hiippakunta edustaa sen jäsen seurakuntia ja pastoreita suhteessa toisiin suomalaisiin kirkollisiin toimijoihin sekä solmii ja hoitaa suhteita ulkomaille.

Lähetys hiippakunta osallistuu teologiseen keskusteluun Suomessa, Pohjoismaissa ja maailmanlaajuisesti.

Toimielimet

1 § Lähetys hiippakunnan toiminnan perustana ovat siihen kuuluvat seurakunnat. Seurakuntien edustajat muodostavat yhdessä hiippakuntakokouksen.

2 § Hiippakuntahallinnon ylintä päätösvaltaa käyttää hiippakuntakokous. Hiippakuntakokous valitsee kaikki toimielimet joko suoraan tai välillisesti.

3 § Hiippakunnan hallinnon käytännön asioita suunnittelee ja toteuttaa hiippakuntaneuvosto.

Rajattuja tehtäviä varten voi hiippakuntaneuvosto tarpeen mukaan nimetä neuvoa-antavia tai valmistelutyöhön keskittyviä työryhmiä.

4 § Hiippakunnassa hengellis-teologista paimenvastuuta kantaa hiippakunnan piispa.

Piispa kaitsee hiippakunnan seurakuntia ja papistoa. Papit yhdessä muodostavat pappiskollegion.

Apunaan piispalla on hiippakunnan konsistori. Konsistori voi nimetä oppilautakunnan käsittelemään teologisia yksittäiskysymyksiä. Teologisella asiantuntemuksella hiippakuntaa palvelee pastoraali-instituutti.

5 § Piispan apuna hiippakunnan kaitsennassa on hiippakuntadekaani. Hiippakuntadekaanin tehtävänä on myös palvella hiippakuntaneuvostoa hallinnon tehokkaassa ja tarkassa toteuttamisessa.

Hiippakuntadekaanin avuksi voidaan nimetä henkilöitä, jotka yhdessä hiippakuntadekaanin kanssa muodostavat hiippakunnan kanslian.

6 § Hiippakunnan toimielinten keskinäisestä yhteistyöstä ja hiippakunnan muusta hallinnosta voidaan säätää erillisellä, hiippakuntakokouksen hyväksymällä hallintosäännöllä.